

MARINA LINARES

PISSARRO

p. 2

Neaufles-Saint-Martin, near Gisors

Neaufles-Saint-Martin, nedaleko Gisors

Neaufles-Saint-Martin nedaleko Gisors

Neaufles-Saint-Martin, w pobliżu Gisors

Neaufles-Saint-Martin, lângă Gisors

Neaufles-Saint-Martin, κοντά στο Gisors

*1885, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/
ulei pe pânză/láδι σε καμβά, 38,4 × 46,3 cm, Private collection*

KÖNEMANN

© 2017 koenemann.com GmbH
www.koenemann.com

© 2017 Vydavatelství SLOVART, Praha
© 2017 Vydavateľstvo SLOVART, Bratislava
© 2017 451F sp. z o.o., Polska
© 2017 Prior Media Group, București
© 2017 Retail World (Public), Greece and Cyprus

Concept, Project Management: koenemann.com GmbH
Text: Dr. Marina Linares
Editing: Dr. Daniel Kiecol

Translations: textcase.eu (English), Šárka Zvejšková (Czech),
Zuzana Jánska (Slovak), Agnieszka Gadzała (Polish),
Ioana Hariton (Romanian), Sofia Giannoulaki (Greek)

Art Direction: Oliver Hessmann
Layout: Nora Hein, Holydesign
Picture credits: Bridgeman Images

All rights reserved. No part of this publication may be
reproduced, photocopied or duplicated in any form
without the prior written permission of the publisher.

ISBN: 978-3-7419-2089-9 (international)

Typesetting ITEM, s. r. o., Bratislava
Printed in Spain by LiberDúplex

Contents Obsah Obsah Spis treści Cuprins Περιεχόμενα

- 6 À propos**
- 8 The Early Work**
Rané dílo
Rané dielo
Wczesna twórczość
Opera timpurie
Πρώιμο έργο
- 42 Impressionism at its Prime**
Vrcholné období impresionismu
Impresionizmus na svojom vrchole
Rozkwit impresjonizmu
Înflorirea impresionismului
Η άνθιση του Ιμπρεσιονισμού
- 94 Pissarro's Neo-Impressionist Era**
Pissarrovo neoimpresionistické období
Pissarrovo neoimpresionistické obdobia
Neoimpresjonistyczny okres Pissarra
Perioada neoimpresionistă a lui Pissarro
Η εποχή του Νέο-Ιμπρεσιονισμού του Πισαρό
- 134 The Late Work**
L'œuvre tardif
Pozdní dílo
Neskoré dielo
Późne prace
Opera târzie
Το ύστερο έργο
- 164 Modern Subjects**
Moderní náměty
Moderné námety
Nowoczesne tematy
Teme moderne
Σύγχρονα θέματα
- 200 Graphic Works**
Grafické dílo
Grafické dielo
Grafika
Opera grafică
Το γραφιστικό έργο
- 208 Curriculum Vitae**
- 210 Museums**
Muzea
Múzeá
Muzea
Muzee
Μουσεία

À propos

As the oldest painter of the impressionists and initiators of her group exhibitions, Camille Pissarro (1830–1903) is called the “father of the impressionists”. His works include over 1500 paintings in addition to lithographs, etchings, monographs, drawings, gouaches, watercolors and mixed media. His works have been reevaluated in research over the past several years, which emphasizes Pissarro’s achievements in the pointillist style. Exceptional fame came to the painter thanks to his landscape motifs. His late-phase, large city motifs are highly-ranked—modern pictorial inventions supplant traditional subjects and pave the way towards the 20th century.

Camillu Pissarrovi (1830–1903), nejstaršímu z impresionistických malířů a iniciátorovi jejich skupinových výstav, se říkalo „otec impresionistů“. Jeho dílo obsahuje přes patnáct set maleb, vedle toho litografií, leptů, monotypů, kreseb, kvašů, akvarelů a obrazů vytvořených kombinovanou technikou. V posledních letech badatelé význam jeho díla přehodnotili, a do popředí zájmu se tak dostaly Pissarrovy pointilistické obrazy. Proslavila jej především zobrazení krajiny, vysoce ceněné jsou ovšem i výjevy velkoměst z pozdní fáze jeho tvorby – moderní obrazy, které upouštějí od tradičních námětů a otevírají cestu do dvacátého století.

Ako najstarší maliar spomedzi impresionistov a iniciátor skupinových výstav sa Camille Pissarro (1830 – 1903) nazýva „otcom impresionistov“. Jeho dielo zahŕňa vyše 1 500 malieb a popri tom litografie, lepty, monografie, kresby, gvaše, akvarely a práce vytvorené kombinovanou technikou. Pissarrove práce sa za posledných niekoľko rokov prehodnocovali a začal sa zdôrazňovať jeho prínos k pointilistickému štýlu. Maliara preslávili predovšetkým krajinky. Vysoko sa však hodnotia aj Pissarrove veľkomestské výjavy z jeho neskoršieho tvorivého obdobia – na svojich moderných obrazoch upúšťa od tradičných tém a výtvarnému umeniu dláždí cestu do 20. storočia.

Meadow with cows, mist, sunset in Éragny
Pastvina s kravami, mlžný opar, západ slunce v Éragny
Lúka s kravami, hmla, západ slnka v Éragny
Zamglona łąka z krowami i zachód słońca w Éragny
Paijște cu vaci, ceață, apus de soare la Éragny
Δύση και ομίχλη στο Éragny

1891, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátně/
olej na plótnie/ulei pe pânză/λάδι σε καμβά, 54 × 65,5 cm,
Private collection

Jako najstarszy spośród impresjonistów oraz inicjator ich grupowych wystaw, Camille Pissarro (1830–1903) bywa nazywany „ojcem impresjonistów”. Jego dzieło obejmuje ponad 1500 obrazów, do tego dochodzą jeszcze litografie, akwaforty, rysunki, gwasze, akwarele i prace w technikach mieszanych. W ostatnich latach jego osiągnięcia zyskały w oczach znawców sztuki jeszcze większą wagę – krytycy podkreślają jego dokonania w stylu pointylizmu. Sławę przyniosły Pissarrowsi przede wszystkim pejzaże. Nie mniejszą rangę mają sceny miejskie, malowane w późnym okresie – nowoczesne formy zastępują tradycyjne tematy i wytyczają drogę ku XX wiekowi.

Camille Pissarro (1830–1903) a fost inițiatorul expozițiilor de grup ale impresionistilor. Fiind și cel mai în vârstă dintre ei era supranumit “tatăl impresionistilor”. Opera sa cuprinde peste 1500 de pânze, litografii, monotipuri, desene, guașe, acuarele și lucrări cu tehnică mixtă. Ultimele sale tablouri au fost reevaluate în cadrul cercetărilor de istoria artei punându-se în valoare realizările în stilul pointilist. Pissarro a devenit celebru datorită picturilor peisaj dar reprezentările vieții urbane din timpul perioadei tardive nu sunt cu nimic mai prejos - căutările picturale moderne înlocuiesc subiectele tradiționale, deschizând drumul către secolul XX.

O Καμίλ Πισαρό (1830-1903), είναι ο παλαιότερος των ιμπρεσιονιστών ζωγράφων και ο εμπνευστής των ομαδικών τους εκθέσεων. Θεωρείται από πολλούς ο «πατέρας του Ιμπρεσιονισμού». Το έργο του περιλαμβάνει περισσότερους από χίλιους πεντακόσιους καμβάδες, λιθογραφίες, μονοτυπίες, σκίτσα, τέμπερες, ακουαρέλες και έργα μικτής τεχνικής. Τα έργα των τελευταίων του χρόνων, αναδεικνύουν ιδιαίτερα το ύφος του Πουαντιλισμού που χρησιμοποίησε. Ο ζωγράφος είναι ιδιαίτερα γνωστός για τις τοπιογραφίες του, κάτι που δεν μειώνει ταυτόχρονα και τις απεικονίσεις του της ζωής στην πόλη, των ύστερων καλλιτεχνικών του χρόνων: οι μοντέρνες εικονογραφικές καινοτομίες του, απομακρύνονται από τον παραδοσιακό τρόπο απόδοσης των θεμάτων και προετοιμάζουν τον δρόμο για τον 20ό αιώνα.

Self-portrait

Autoportrét

Autoportrét

Autoportret

Autoportret

Αυτοπροσωπογραφία

c. 1898, Oil on canvas/
olej na plátně/olej na plátne/
olej na plótnie/ulei pe pânză/
λάδι σε καμβά, 53 × 30,5 cm,
Dallas Museum of Art, Dallas

Landscape at Varenne-Saint-Hilaire

Krajina u Varenne-Saint-Hilaire

Krajina pri Varenne-Saint-Hilaire

**Pejzaż w Varenne-Saint-Hilaire lub
Pejzaż z burzliwym niebem**

Peisaj din Varenne-Saint-Hilaire

Τοπίο στο Varenne-Saint-Hilaire

1864, Oil on canvas/olej na plátně/
olej na plótnie/ulei pe pânză/
λάδι σε καμβά, 25,4 × 36,8 cm,
Private collection

The Early Work:

The Shift Towards Realism

During his life, Camille Pissarro combined many different artistic influences and styles along with many cultural backgrounds. He was born in 1830 on the then-Danish island of St. Thomas, which today is part of the American Virgin Islands. Raised in bourgeois conditions, his parents—of

Rané období:

příklon k realismu

Umělecká dráha Camilla Pissarra má bohaté kulturní pozadí a spojují se v ní rozmanité výtvarné vlivy a styly. Pissarro se narodil roku 1830 na ostrově Svatého Tomáše, který tehdy patřil Dánsku, dnes je součástí Amerických Panenských ostrovů. Vyrostl v měšťanských poměrech,

Rané dielo:

Posun k realizmu

Počas svojho života kombinoval Camille Pissarro mnoho rôznych umeleckých vplyvov a štýlov s rôznymi kultúrnymi pozadiami. Narodil sa v roku 1830 na vtedy dánskom Ostrove Sv. Tomáša, ktorý je dnes súčasťou Panenských ostrovov USA. Bol vychovávaný v prostredí zámožnejšej meštianskej

**Wczesna twórczość:
zwrot ku realizmowi**

Całokształt twórczości Camille'a Pissarra stanowi zespolenie różnych wpływów artystycznych i stylów, a także kontekstów kulturowych. Urodził się w 1830 roku na duńskiej wówczas Wyspie św. Tomasza, należącej dzisiaj do Wysp Dziewiczych Stanów Zjednoczonych. Dorastał w środowisku mieszczańskim

**Opera timpurie:
tendința către realism**

Pe parcursul vieții, Camille Pissarro a reunit mai multe influențe, stiluri artistice și chiar elemente culturale diferite. S-a născut în 1830 pe insula Saint Thomas, pe atunci teritoriu danez, azi făcând parte din Virgin Islands americane. Provine dintr-o familie burgheză care are ascendenți

**Primo έργο:
η τάση προς τον Ρεαλισμό**

Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Καμίλ Πισσαρό συνδύασε πολλές διαφορετικές καλλιτεχνικές επιρροές και στυλ. Γεννήθηκε το 1830, στο νησί Σαιντ-Τόμας – τότε υπό την κατοχή των Δανών και σήμερα τμήμα των Αμερικανικών Παρθένων Νήσων. Μεγαλωμένος σε αστικό περιβάλλον, οι γονείς του – με γαλλικές, πορτογαλικές,

The undergrowth

Podrost

Mladina

Ścieżka pod drzewami

Desișul pǎdurii

Κάτω από τα δέντρα

1864, Oil on wood/olej na dřevě/
olej na dreve/olej na desce/
ulei pe lemn/λάδι σε ξύλο,
26,5 × 21 cm, Private collection

Marne shore in winter

Břeh Marny v zimě

Breg rieky Marny v zime

Brzeg rzeki Marny zimą

Iarna pe malul Marnei

Οι όχθες του Μάρνη τον χειμώνα

1866, Oil on canvas/olej na plátně/
olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe rǎnzǎ/
λάδι σε καμβά, 90,6 × 150,2 cm, The Art
Institute of Chicago, Chicago

French and Portuguese, Jewish and Christian origin—sent him to France in 1841 for six years, where he sought an internship in Passy, near Paris. There, the young Camille had the opportunity to visit Parisian museums and displays, and he received his first artistic support from the then-famous landscape painter Auguste Savary.

Having returned to St. Thomas, he was destined for a career as a businessman, but he traveled to Venezuela in 1852 with Danish painter Fritz Georg Melbye: “I left everything and headed to Caracas to free myself from the shackles of the

rodiče – již měli francouzsko-portugalský a židovsko-křesťanský původ – ho v roce 1841 poslali na šest let do Francie do internátní školy v Passy. V nedaleké Paříži měl mladý Camille příležitost navštěvovat muzea a výstavy a dostalo se mu také první umělecké podpory – ze strany tehdy známého krajináře Augusta Savaryho.

Po návratu na Svatého Tomáše ho měla čekat kariéra obchodníka, on však v roce 1852 odcestoval s dánským malířem Fritzem Georgem Melbyem do Venezuely: „Všeho jsem zanechal a vydal se do Caracasu, abych se

vrstvy. Jeho rodičia s francúzskymi a portugalskými, židovskými a kresťanskými koreňmi ho v roku 1841 poslali na šesť rokov do Francúzska, kde sa snažil o štipendium v Passy neďaleko Paríža. Tam mal mladý Camille príležitosť navštíviť parížske múzeá aj výstavy a dostalo sa mu prvej umeleckej podpory od vtedy známeho krajinára, Augusta Savaryho.

Keď sa vrátil na Ostrov Sv. Tomáša, čakala ho kariéra obchodníka, on však, v roku 1852 odcestoval do Venezuely s dánskym maliarom Fritzom Georgom Melbyem: „Opustil som všetko a zamieril

o korzeniach francuskich i portugalskich, żydowskich i chrześcijańskich. W 1841 roku rodzice wysłali go na sześć lat do Francji, gdzie w Passy niedaleko Paryża uczęszczał do szkoły z internatem. Młody Camille miał wtedy okazję zwiedzać paryskie muzea i wystawy; tam też otrzymał pierwsze artystyczne wsparcie od znanego wówczas malarza pejzażysty Auguste'a Savary'ego. Po powrocie na Wyspę św. Tomasza przeciwstawił się rodzicom, którzy chcieli, by został handlowcem, i wyjechał w 1852 roku do Wenezueli razem z duńskim malarzem Fritzem Georgiem Melbyem.

francezi și portughezi, evrei și creștini. În 1841 este trimis în Franța la internatul Passy, aproape de Paris, timp de șase ani. Tânărul Camille a avut ocazia de a vizita expozițiile și muzeele pariziene și o primă inițiere artistică cu pictorul peisagist Auguste Savary.

Întors la Saint Thomas, îi era predestinată o carieră de comerciant dar în 1852 Pissarro pleacă împreună cu pictorul danez Fritz Georg Melbye în Venezuela: "Am abandonat totul și am pornit spre Caracas pentru a mă elibera de constrângerile

εβραϊκές και χριστιανικές καταβολές - τον έστειλαν εσωτερικό στο Πασύ της Γαλλίας, το 1841, για έξι χρόνια. Ο νεαρός Καμίλ είχε την ευκαιρία να επισκεφθεί εκθέσεις και μουσεία στο Παρίσι. Κοντά στον διάσημο τοπιογράφο Γγκόιστ Σαβαρύ, απέκτησε τις πρώτες του καλλιτεχνικές γνώσεις.

Με την επιστροφή του, στο Σαιν-Τόμας, το μέλλον του ήταν προδιαγραμμένο ως επιχειρηματίας. Προτίμησε όμως, να επισκεφθεί τη Βενεζουέλα το 1852 με τον Δανό ζωγράφο Fritz Georg Melbye: «Άφησα τα πάντα πίσω μου και πήγα στο Καράκας, για να αποδεσμευθώ από τα δεσμά που με έδεναν με την αστική ζωή»

The Banks of the Seine

Břehy Seiny

Brehy Seiny

Brzeg Sekwany w Bougival

Sena la Bougival

Οι όχθες του Σηκουάνα

1864, Oil on canvas/olej na plátně/
olej na plátne/olej na plótnie/
ulei pe pânză/λάδι σε καμβά,
24,4 × 32,4 cm,
Fitzwilliam Museum, Cambridge

bourgeois life.” (Camille Pissarro) He had already found his favorite subject there in common people. In 1855, he went to Paris and on 1859 started attending the Suisse private academy, where he met Claude Monet and Paul Cézanne. He was influenced by Charles-François Daubigny, Gustave Courbet and, in particular, Camille Corot, whom he later described as his teacher in addition to Melbye.

“Old Corot, hasn’t he painted beautiful things in Gisors? Two meadows, a bit of water, a bridge [...] what a masterpiece! Fortunate are the ones who can discover beautiful things in modest surroundings where others do not see anything!” (Camille Pissarro)

zbavil pout měšťanského života.” (Camille Pissarro) Právě zde našel zálibu v námětech prostých lidí. V roce 1855 odešel do Paříže, kde od roku 1859 navštěvoval soukromou Académie Suisse a seznámil se s Claudem Monetem a Paulem Cézannem. Ovlivnili ho Charles-François Daubigny, Gustave Courbet a zvláště Camille Corot, kterého později vedle Melbyeho označil za svého učitele.

„Starý Corot, copak ten v Gisors nenamaloval krásné věci? Dvě vrby, voda, most [...] Takové mistrovské dílo! Šťastní ti, kdo jsou s to vidět krásu na docela všedních místech, kde jiní nevidí nic!” (Camille Pissarro)

Corot patřil ke skupince malířů, která v lesích a polích u Fontainebleau

do Caracasu, aby som sa oslobodil od pút buržoázneho života.” (Camille Pissarro) Už vtedy našiel svoj obľúbený objekt v bežných ľuďoch. V roku 1855 odišiel do Paríža a roku 1859 začal študovať na súkromnej akadémii Suisse, kde sa zoznámil s Claudom Monetom a Paulom Cézannom. Ovplyvnili ho Charles-François Daubigny, Gustave Courbet a najmä Camille Corot, ktorého neskôr spolu s Melbyem označil za svojho učiteľa.

„Starý Corot, nie sú jeho maľby z Gisors nádherné? Dve lúky, nejaká voda, most [...] aké majstrovské dielo! Šťastní sú tí, ktorí dokážu objaviť krásne veci vo svojom skromnom okolí, kde ostatní nevidia nič!” (Camille Pissarro)

Village street

Venkovská cesta

Dedinská ulica

Wiejska uliczka

Drum de țară

Δρόμος στο χωριό

1860–67, Oil on canvas/
olej na płótnie/olej na
plátne/olej na plótnie/
ulei pe pânză/λάδι σε
καμβά, 22,9 × 33,7 cm,
Fitzwilliam Museum,
Cambridge

„Zostawiłem wszystkich na lodzie i wyruszyłem do Caracas, żeby zerwać pęta mieszczańskiego życia” (Camille Pissarro). Już wtedy zwykli ludzie stali się ulubionym tematem jego malarskiej twórczości. W 1855 roku pojechał do Paryża i tam studiował na Academie Suisse, na której poznał Claude’a Moneta i Paula Cézanne’a. Wpływ na niego wywarli także Charles-François Daubigny, Gustave Courbet oraz – szczególnie – Camille Corot, którego Pissarro określał potem jako swojego nauczyciela, tak samo jak Melbye’go. „Stary Corot, czyż on nie malował w Gisors pięknych rzeczy? Dwie łąki, trochę wody, most [...] Jakież to arcydzieło! Szczęśliwi ci, którzy potrafią dostrzec piękno w skromnym

vietii burgheze.” (Camille Pissarro) Acolo, oamenii din popor deveniseră subiectul său preferat. În 1855 se întoarce la Paris și se înscrie la Académie Suisse unde face cunoștință cu Cézanne și Monet. Este foarte influențat de Charles-François Daubigny, Gustave Courbet și mai ales de Camille Corot, pe care-l consideră maestrul său alături de Melbye.

“Bătrânul Corot nu a pictat lucruri frumoase la Gisors? Două sâlcii, un pic de apă, un pod [...] Ce capodoperă! Fericiți cei care reușesc să descopere frumusețea într-un mediu modest, acolo unde alții nu văd nimic!” (Camille Pissarro)

(Καμίλ Πισαρό). Εκεί ξεκίνησε άμεσα να ζωγραφίζει ακουαρέλες με τοπία, πορτρέτα και σκηνές από την καθημερινότητα. Το 1855, φτάνει στο Παρίσι και το 1859, εγγράφεται στην Ελβετική Ακαδημία, όπου γνωρίζει τους Πωλ Σεζάν και Κλοντ Μονέ. Επιηρέαστηκε ιδιαίτερα από τον Σαρλ-Φρανσουά Ντομπινύ, Γκυστάβ Κουρμπέ και, περισσότερο απ’ όλους, από τον Καμίλ Κορό, τον οποίο αργότερα αναγνώρισε ως δάσκαλό του μαζί με τον Melbye.

«Ο γέρος Κορό, δεν ζωγράφισε ωραία πράγματα στο Ζιζόρ; Δυο λιβάδια, λίγο νερό, μια γέφυρα [...]. Τι αριστούργημα! Είναι ευτυχείς, αυτοί που μπορούν να ανακαλύψουν όμορφα πράγματα στον καθημερινό τους περίγυρο, εκεί, όπου οι άλλοι δεν βλέπουν τίποτα!» (Καμίλ Πισαρό).

View of the aqueduct at Louveciennes, spring

Pohľad na akvadukt u Louveciennes, jaro

Pohľad na akvadukt pri Louveciennes na jar

Widok na akwedukt w Louveciennes, wiosna

Peisaj cu apeductul din Louveciennes, primăvara

Όψη του υδραγωγείου στην Louveciennes, άνοιξη

c. 1870, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe pânză/láδι σε καμβά, 52,7 × 81,9 cm, National Gallery, London

Corot was part of a group of painters that studied nature in the forests and fields of Paris, particularly the light and shadow play. Together with Monet, August Renoir and Alfred Sisley as of the mid-1860s, Pissarro also made sketches there, which he implemented as paintings. *Plein-air* painting from the school of Barbizon overcame the academic tradition of synthesizing set pieces or landscape image templates, therefore setting the stage for the impressionist painting style.

As a result, early works essentially consisted of landscape illustrations, and Pissarro stayed true to this subject until his later works. Even his paintings, which were accepted by the official Parisian Salon in the 1860s, were landscapes. It was a distinction for a painter who did not study at the State Academy,

studovala prírodu, a predovšetím hru svetel a stínů. Od poloviny šedesátých let 19. století tam Pissarro spolu s Monetem, Augustem Renoirem a Alfredem Sisleyem črtal skici, které poté rozvíjel v malbě. Barbizonská škola malby v plenéru překonala akademickou tradici, založenou na tvorbě v ateliéru podle modelů a krajin na obrazových předlohách, a vytvořila tak předpoklad pro impresionistický způsob malby.

Pissarrovo rané dílo sestává hlavně z obrazů krajin a tomuto námětu zůstal malíř věrný až do pozdního období. Krajinu zachycovali i jeho obrazy, které byly v šedesátých letech přijaty v oficiálním pařížském Salonu. Pro malíře, který nestudoval na státní akademii, nýbrž si malířské techniky osvojoval samostatně napodobováním

Corot patril do skupiny maliarov, ktorí študovali prírodu v lesoch a na poliach pri Paríži, konkrétne hru svetla a tieňa. Spolu s Monetom, Augustom Renoirom a Alfredom Sisleyom tu v polovici šesťdesiatych rokov 19. storočia Pissarro skicoval svoje náčrty, ktoré potom rozpracoval do malieb. Malby barbizonskej školy v plenéri prekonal akademickú tradíciu stvárňovania vopred naaranžovaných predmetov alebo typizovaných krajiniiek, čím pripravili scénu pre impresionistický štýl malby.

Vďaka tomu jeho rané diela pozostávali najmä z vyobrazení krajiny a Pissarro ostal verný tomuto námětu aj vo svojej neskoršej tvorbe. Jeho maľby, ktoré prijal oficiálny pařížsky Salón v šesťdesiatych rokoch 19. storočia, boli takisto krajinky.

*Post office, road of
Versailles, Louveciennes,
snow effect*

*Pošta, cesta do
Versailles, Louveciennes,
efekt sněhu*

*Pošta, cesta
do Versailles,
Louveciennes, sneh*

*Poczta, droga do Wersalu,
Louveciennes,
efekt śniegu*

*Pošta, drumul spre
Versailles, Louveciennes,
efect de zăpadă*

**Ο δρόμος των
Βερσαλλιών προς την
Louveciennes, με χιόνι**

1872, Oil on canvas/olej na
plátně/olej na plátne/olej
na płótnie/ulei pe pânză/
λάδι σε καμβά, 55 × 91 cm,
Private collection

otoczeniu, tam, gdzie inni niczego nie widzą!" (Camille Pissarro). Corot należał do grupy malarzy, którzy w lasach i na polach koło Fontainebleau studiowali naturę, a zwłaszcza rzeczywistą grę światła i cienia. Od połowy lat sześćdziesiątych XIX wieku także Pissarro razem z Monetem, Augustem Renoirem i Alfredem Sisleyem wykonywał tam szkice, które potem wykańczał w atelier jako obrazy. Malarstwo plenerowe szkoły barbizyjskiej przełamało akademicką tradycję zestawiania w jeden pejzaż szablonów albo klisz tylko w atelier i otworzyło tym samym drogę impresjonistycznemu sposobowi malowania. Tak więc we wczesnej fazie twórczości Pissarra jego obrazy to w większości pejzaże – i tej tematyce malarz pozostał wierny do końca życia. Pejzażami były także jego obrazy,

Corot aparținea unui grup de pictori care studia natura la Fontainebleau, în păduri și pe câmpiile de lângă Paris, în special jocul real între lumină și umbră. Chiar aici, începând de la mijlocul anilor 1860 și împreună cu Monet, Auguste Renoir și Alfred Sisley, Pissarro făcea schițe pe care le utiliza ulterior în tablouri.

Pictura *en plein air* a școlii Barbizon depășise tradiția academică de reprezentare a peisajelor în atelier după modele sau reproduceri, punând astfel bazele stilului impresionist.

Opera timpurie a lui Pissarro reprezintă așadar peisaje – temă careia îi rămâne fidel. Pânzele sale primite la Salonul din anii 1860 sunt de asemenea peisaje. Era vorba deci

Ο Κορό ανήκε σε μια ομάδα ζωγράφων, που μελετούσαν τη φύση – και ιδιαίτερα το παιχνίδι ανάμεσα στη σκιά και το φως - στο δάσος του Φοντενεμπλό και τα δάση στα περίχωρα του Παρισιού. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1860, μαζί με τους Μονέ, Ρενουάρ και Σίσλεϊ, ο Πισαρό ξεκίνησε να κάνει σκίτσα, τα οποία αργότερα χρησιμοποιούσε για να ολοκληρώσει τους πίνακές του. Αυτοί οι καλλιτέχνες "plein-air" («της υπαίθρου»), οι επονομαζόμενοι «της Σχολής Μπαρμπιζόν», αγνόησαν τους «ακαδημαϊκούς» ζωγράφους, που προτιμούσαν να ζωγραφίζουν παραδοσιακά στα ατελιέ τους, συνθέτοντας τοπία και προκαθορισμένα θέματα. Έτσι δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για το μπρεσονιστικό στιλ ζωγραφικής.

Σαν αποτέλεσμα, τα πρώιμα έργα του αποτελούνται κυρίως από τοπιογραφίες και ο Πισαρό παρέμεινε σταθερός σ' αυτήν